

Psalmii 33:21

**Da, inima noastra isi gaseste
bucuria in El, caci avem incredere in
Numele Lui cel Sfânt.**

COMORI, PRIN EL

„Iubirea-adâncă a Tatălui,
Nimic nu o măsoară,
Ce-avea mai scump El dăruii,
Făcând din noi comoară.”

Aceste versuri mereu sunt o încurajare pentru mine. Indiferent de circumstanțe, ce mare har e să știu că Dumnezeu, Creatorul tuturor lucrurilor m-a iubit atât de mult încă dinainte de a fi, să știu că dragostea Lui pentru mine este atât de mare încât nimic nu o poate măsura. Și-a dat Singurul Fiu și pentru mine, ca să mă facă și pe mine un copil al Lui iar copiii Lui sunt o comoară.

Chiar și atunci când greșesc știu că El este acolo pentru mine, mă așteaptă, iartă și restaurează. Nu am cuvinte să descriu credințioșia enormă a lui Dumnezeu față de mine. Nu merit nimic bun, dar știu că tot ce El face este perfect și toate sunt pentru Slava Sa, îmi dă tot ce are mai bun, cum să nu-L iubesc pe Cel care m-a iubit întâi, care a murit ca eu să trăiesc veșnic?

Dumnezeu este bun dar și drept, însă toate lucrările Lui sunt desăvârșite. Pri-

vind în urmă, Îi mulțumesc pentru tot ce mi-a dăruit, pentru ocrotirea Sa, pentru că nu m-a lăsat să fiu într-un loc nepotrivit și bineînțeles, pentru dragostea Lui fără margini care mă copleșește.

El are această dragoste pentru toată lumea, El face comori din toți cei care aleg să-I fie credincioși și să-L urmeze pe deplin.

Domnul să ne ajute pe fiecare să-I fim credincioși până la capăt și privirile noastre să fie îndreptate spre El mereu. „*Eu am căutat pe Domnul, și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele. Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se umple fața de rușine. Când strigă un nenorocit, Domnul aude și-l scapă din toate necazurile lui. Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdii. Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!*” (Psalmi 34:4-8)

Roxana Tentiș

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Tineret. Închinare
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune
Duminică ora 10.00 Grupele de copii
Duminică ora 10.00 Serviciu de închinare.
Duminică ora 17.00 Serviciu de închinare.

Biserica Creștină Baptistă

“BIRUINȚA”

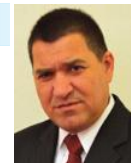
Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Amalia Blidar
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Bucuria de neînlocuit**

pag. 4 **Comori, prin El**

ATCP

„Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel Viu; când mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?” (Psalmi 42:2)

O nouă boală, numită fenomenul secolului, lovește fără milă în milioane de copii din întreaga lume. În ultimii ani aceasta s-a extins într-un mod îngrijorător, afectând din ce în ce tot mai mulți copii, în special pe cei cuprinși între vârsta de unu până la doisprezece ani.

De regulă sunt afectați copiii care nu

„Lăudați pe Domnul! Căci este frumos să lăudăm pe Dumnezeul nostru, căci este plăcut și se cuvine să-L lăudăm.”
(Psalmi 147:1)

petrec suficient timp cu părinții și ca urmare a acestei situații pot dezvolta tulburări specifice sindromului ATCP. Denumirea generică în limba engleză este Angered Temper with Choleric Progression, iar în limba română denumirea este și mai sugestivă: Absența Timpului de Calitate cu Părinții.

Specialiștii spun că în cazul copiilor care nu beneficiază de comunicare și interacțiune cu părinții, comportamentul acestora se poate schimba într-un mod ireversibil, cu repercusiuni pentru tot restul vieții.

Desigur, responsabilitatea exclusivă le revine părinților, care din varii motive petrec pe zi ce trece din ce în ce tot mai puțin timp cu propriii copii. Nu trebuie să ne mire faptul că din această cauză generațiile care urmează vor mani-

Continuare pag. 2

fešta devieri comportamentale, instabilitate emoțională accentuată, hiper timiditate, violență fizică și verbală, înclinație spre depresie, nervozitate și nefericire.

Soluția de vindecare este la îndemâna fiecărui părinte și presupune împărțirea dragostei, comunicare și petrecerea unui timp de calitate constant cu copiii care le-au fost dăruiați de Dumnezeu.

Când am citit despre acest sindrom și am aflat care sunt motivele care îl determină să se manifeste, nu am putut să nu mă gândesc imediat la faptul că pe zi ce trece tot mai mulți dintre cei ce se numesc copii ai lui Dumnezeu dau semne că ar suferi de ATCP, adică Absența Timpului de Calitate cu Părintele lor.

În viața credincioșilor se poate observa imediat când nu este prezentă o relație personală profundă cu Domnul, iar dacă în privința legăturii precare dintre copii și părinți, vina o poartă pe deplin părinții, în cazul celor credincioși vina le revine în exclusivitate.

Absența părtașiei consistente cu Dumnezeu în rugăciune, citirea Scripturii,

meditare și contemplare lasă urme adânci în viața, caracterul și profilul moral și spiritual al credincioșilor.

Câtă vreme timpul de calitate cu Părintele din cer lipsește, creștinismul va căpăta o culoare cât mai ștearsă, insipidă, neatrăgătoare și golită de puterea de odinioară.

În loc să se nască și să crească printre noi titani ai credinței, se va înmulți numărul pipernicițiilor spiritual, al nemulțumirilor și al celor care vor găsi plăcere în manifestări specifice firii pe care se presupune că ar fi răstignit-o.

Reaprinzarea pasiunii și a dragostei după Dumnezeu ne poate duce către dorința de a avea fiecare un timp de calitate cu Domnul, lucru care ne-ar ține legați de El, ne-ar ajuta să-i contemplăm chipul, ne-ar stimula să vrem să-i semănăm, am învăța să gândim ca El și să-i imităm comportamentul.

pastor Daniel Chereji

BUCURIA DE NEÎNLOCUIT

Bucuria pe care am primit-o în suflet atunci când L-am primit pe Dumnezeu ca Domn și Mântuitor, este una autentică și nu poate fii înlocuită cu nimic, iar dacă unii oameni au această idee eronată că nu este așa, se înșeală.

Chiar și Cuvântul lui Dumnezeu spune în Habacuc 3:17-18: „**Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule și nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul,**

mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!” Versetul vorbește despre faptul că adevărații credincioși se bucură în Domnul chiar și în cele mai grele clipe din viață.

Această bucurie nu este una temporară ci este una permanentă atâta timp cât între noi și Dumnezeu există o legătură solidă. Bucuria nu depinde de circumstanțele vieții, ci de încrederea noastră în Domnul, care trebuie să fie foarte puternică.

Ionuț Ștef

„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.” (Psalmi 34:7)

Continuare din pag. 1

„Eu sunt sărac și lipsit, dar Domnul Se gândește la mine. Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu: nu zăbovi, Dumnezeule!” Psalmul 40:17

Cuvintele și faptele pline de smerenie ale unui rege au dăinuit peste veacuri ca un exemplu de trăire adevărată pentru Dumnezeu. Un păcătos a fost și David, cu siguranță, însă pocăința îl face să fie un om după inima lui Dumnezeu.

Dragostea lui Dumnezeu s-a revărsat de-a lungul timpului și peste cei mari, și peste cei mici, ajungând până la noi, beneficiarii harului deplin care este în Isus Hristos. Un lucru este clar: istoria ne arată că Dumnezeu s-a gândit la oameni, fie ei mari sau mici și a căutat căi de a-i aduce mai aproape de El.

Cât de mare este Dragostea aceasta, recunosc, de multe ori nu înțeleg. Mă uit la mine, mă uit la El, pot să spun și eu ca și Pavel: nimic bun nu locuiește în mine, iar pentru orice binecuvântare primită eu nu am niciun merit, Domnul m-a iubit întâi. Dar cine suntem noi ca să-L putem

Privesc în jur și văd oameni tot mai nemulțumiți, plini de răutate și fără frică de Dumnezeu. Pentru tot ce li se întâmplă dau vina pe Dumnezeu, însă, ei nu-L includ pe El în planurile lor și de aceea le merge rău. Acești oameni au un Stăpân: pe Satan, care nu este deranjat de felul lor de trăire, mai degrabă este deranjat de copiii lui Dumnezeu care îl mărturisesc pe Isus ca Domn și Mântuitor.

Satan dorește să zdrobească această mărturie cu orice preț, dar slavă Domnului cel Atotputernic, care a biruit moartea și este viu în vecii vecilor că El m-a scos din întuneric la lumina Sa adevărată și am înțeles lucrările Lui minunate. Astăzi stau în picioare datorită jertfei Lui, El m-a făcut o făptură nouă și sunt mântuită

înțeleg pe Dumnezeu?

Ce contează până la urmă este că dragostea Lui ne-a salvat de la moarte și ne-a dat viață veșnică, nouă, oamenilor mici și mari, iar pentru aceasta cred ca toți trebuie să avem un sentiment de profundă recunoștință.

Dar uneori uităm, ne îngrijorăm, până la urma suntem totuși oameni, iar firea ne stă în cale și nouă așa cu cum i-a stat și lui David.

Poate una din problemele cele mai mari din zilele noastre este lipsa răbdării. Cerem, ne rugăm, știm că trebuie să așteptăm răspunsul Domnului dar totuși forțăm, crezând că vom avea biruință. „Eșec” a scris și pe multe din încercările mele dar este totuși o lecție de învățat: Dumnezeu răspunde nevoilor noastre la timpul potrivit.

În așteptarea noastră, rămâne totuși un gând care exprimă dorința noastră adâncă: nu zăbovi, Dumnezeule!

Ionel Hotea

prin har, de aceea „**Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea. Să mi se laude sufletul în Domnul! Să asculte cei nenorociți și să se bucure. Înălțați pe Domnul împreună cu mine. Să laudăm cu toții Numele Lui**” Psalmul 34:1-3

Diuța Blidar